

gjøre. Man har sat eller forsøgt paa at sætte en ny Lap paa et gammelt Kledebon, og det drager jo mange Gange uheldige Følger efter sig. Det ærede Medlem for Sorø sagde, at Sportelindtagterne ere stegne i høi Grad, og at Rettsbetjentenes Arbejde ogsaa er steget, og at man derfor burde gaa til at bevilge rigeligere Midler til Arbejdets Udførelse. Efter den tidligere Ordning gik jo Sportlerne til Embedsmanden, saaledes at han i de høiere Sportler ogsaa fik et Vederlag for det forøgede Arbejde. Nu har man sat en Række af disse Embedsmænd paa fast Sage og bestemt, at de skulle have et Kontorholdsvederlag, der dog i mangfoldige Tilfælde slet ikke er tilstrækkeligt. Meningen er aabenbart den, at Embedsmanden skal have sin Sage ubestaaen, og det forekommer mig, hvad enten man tror til et Embede at burde henlægge den ene eller den anden Sage, at Meningen maa altid være den, at den Sage, der engang er tillagt Embedet, skal vedkommende Embedsmand have. Men det er netop det, som ikke bliver Tilfældet her, og det er umuligt at bestemme, hvormeget der gaar fra vedkommende Rettsbetjent. Meget kommer an paa det økonomiske Greb, han maatte have paa at kunne arrangere sig med Hensyn til Indretningen af sit Kontorhold, og dernæst ogsaa, hvormeget Arbejde han selv præsterer. Begge Dele kunne være meget forskellige hos de forskellige Individualiteter; En kan arbejde meget stærkt, en Anden ligger det ikke for, en Rettsbetjent kan have et godt Greb paa at arrangere sit Kontor paa en økonomisk Maade, en anden har ikke dette Greb derpaa. Jeg tror derfor, man staar ved disse Love paa en Saløhed, som er en naturlig Følge af, at vi ikke have faaet vor Rettsforfatning ordnet paa den Maade, Grundloven foreskriver. Naar vi kunne faae Dyrighedsmyndigheden fjælt fra den dømmende Myndighed og en Omordning i alle disse Forhold, vilde det lige nær at faae ogsaa dette Forhold ordnet paa en tilfredsstillende Maade, og at det kan ordnes saaledes, have vi Exempler paa her i Kjøbenhavn. Jeg skal f. Ex. nævne Kriminal- og Politiretten; jeg kan ogsaa nævne Landsoverretten samt Sø- og Handelsretten. Der er ikke Tale om, at de Embedsmænd, der beklæde Dommerstillingerne eller andre Stillinger i disse Retter, skulle give Noget af deres egen Komme til Kontorhold; det er ordnet paa en ganske anden Maade og vistnok paa en i det Hele nogenlunde tilfredsstillende Maade, om der end maatte kunne være enkelte Rettelser at foretage med Hensyn til det nu meget omtvistede Spørgsmaal. Hvorvidt § 5 skal gaa ud eller ikke, tror jeg, det ærede Medlem fra Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) har Ret i, at hvis man betaler Portoen efter Regning, kommer man ind paa, hvad jeg tror der kaldes en Slidebane, og hvor saa det Andet følger efter. Det er ganske vist ubilligt, at en Embedsmand skal be-

talte noget af sin Porto, men det er ligesaa ubilligt, at han maatte mangen Gang ikke faaer fuldt Vederlag for Sokalet, men maa give til af sin egen Komme. Det Samme gjælder om den Hælp, han maa forskaffe sig til Arbejdets Udførelse, og Udgifterne falde naturligvis forskelligt efter de forskellige Aar, efter som Arbejdet falder for. Hvis man i det Hele kommer ind paa det Princip, at Embedsmanden kan give Regning paa det One, vil man efter min Mening ogsaa komme til, at han kan indgive Regning paa det Andet; det One er lige saa godt som det Andet. En kan være mere skrivende, en Anden mindre skrivende, saa der kunne ogsaa Udgifterne falde forskelligt efter de forskellige Individualiteter. Naar den ærede Minister bemærkede, at der nok kunde være Anledning til at lægge et Tryk paa Embedsmændene i Retning af Sparommelighed i andre Retninger, men ikke i Retning af Portobesparelse, veed jeg ikke, hvad man skal sige dertil. Jeg tror, at ethvert økonomisk Tryk, der bliver lagt paa Embedsmanden i Retning af at spare paa Kontorholdet, udover hvad der vil være rimeligt, er til Skade for Befolkningen, det One saavel som det Andet. Der er virkelig mange Sager, der komme i god Orden derved; at man lader dem ligge og ikke gjør Noget ved dem, saa jeg kan ikke se, at der i den Henseende kan være nogen virkelig Forstjæl. Det skulde glæde mig, om der kunde findes en Ordning, ogsaa før man kom til en Omordning af vor Rettsforfatning i det Hele, hvorefter man kunde sikkre Embedsmændene, at de fik den Løn, der virkelig er tillagt deres Embede. Det vil jeg finde saa retfærdigt og billigt, som Noget tænkes kan; men man finder det sandelig ikke ved at erstatte dem Portoudgiften efter Regning uden at erstatte dem deres andre Udlæg paa samme Maade. Det hjælper saa at sige slet ikke paa det hele System, men det er ganske andre Forandringer, man maa gaa til. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Udvalgets Indstillinger ogsaa i det meget omtvistede Portospørgsmaal.

Ordføreren (H. Holm): Jeg skal ikke forlænge denne „melankolske“ Forhandling ret længe, men jeg tror dog, hvad jeg glemte før, at maatte svare paa en Bemærkning af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberit) angaaende Meerkelse og Ludsje Herreder. Jeg vil da bemærke, at trods den foretagne Medsættelse er der dog slet en meget betydelig Forhøielse fra, hvad Embedsmanden havde tidligere. Den havde tidligere 4,334 Kr. og faar nu 4,830 Kr., altsaa en Forhøielse af 500 Kr., og det tror jeg, efter hvad der pleier at finde Sted ved lignende Embeder, er en meget betydelig Forhøielse. Med Hensyn til det „Doktrincere“, som den høitærede Minister og det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) talte om, vil jeg sige, at Udvalget har ikke været en Smule mere